

ERKEL FERENC: BÁNK BÁN

Erkel Ferenc (1810–1893) zeneszerző, zongoraművész, karmester, a magyar nemzeti opera megteremtője, Himnuszunk megzenésítője. Egyesíti a német, olasz opera jellegzetességeit a magyar zenei hagyományokkal, elsősorban a verbunkossal.

Az ő műveiben szólal meg először a magyar nyelv az operaszínpadon.

Témáit elsősorban a magyar történelemből kölcsönzi a mindenkori nemzet okulására.

Legismertebb operái:

Bánk bán, Bátori Mária, Hunyadi László, Dózsa György, István király, Névtelen hősök.

Ő lett az 1884-ben megnyíló Magyar Állami Operaház főzeneigazgatója, vezetésével alakult meg a Filharmóniai Társaság. Tíz éven át a Zeneakadémia igazgatója és professzora volt.

A *Bánk bán* szövegét Katona József drámája nyomán Egressy Béni írta. A történet a 13. században játszódik. II. Endre magyar király galíciai hadjáratot vezet. Bánk, az ország nádora, a királynő utasítására a vidéket járja. Kettőjük távollétében az idegen földről jött Gertrudis királyné és udvaroncai pazarlása, féktelen mulatozása, erkölcstelen életmódja miatt ellentétbe kerül a magyar főurakkal, akiket összeesküvésre buzdít Petur bán. Hogy ne keltsen feltűnést a bán háborgása, bordalt kérnek tőle.

Bánk számon kéri a királynét tetteiért. Heves szóváltásuk végén a királyné tört ragad, de Bánk kicsavarja a kezéből, és leszúrja őt. A hazatérő király előtt beismeri tettét. Büntetését nem a király kezétől, hanem az őrületbe kergetett Melinda és kisfia tetemének látványával nyeri el.

Bánk összeomlik.